

POVELJA VJERE I SVJETLA

POVELJA "VJERE I SVJETLA"

Pokret "Vjera i svjetlo" nastao je iz želje da se pomogne osobama s mentalnim hendikepom i njihovim obiteljima pronaći svoje mjesto u Crkvi i društvu. To je bila najvažnija svrha uskrsnog hodočašća u Lurd 1971. godine. U tom katoličkom događanju sudjelovalo je i nekoliko desetaka osoba protestantske tradicije.

Kako se darovi tog hodočašća ne bi izgubili, pokazalo se nužnim ustanoviti zajednice koje bi okupljale osobe s mentalnim hendikepom, njihove roditelje i prijatelje, osobito mlade. Nakon hodočašća, koje je za sve bilo vrijeme velikog blagoslova, mnogobrojne su zajednice poželjele održati i produbiti veze među svojim članovima. U godinama koje su uslijedile, stvorene su i druge zajednice širom svijeta, razvijajući se u različitim kršćanskim tradicijama.

Tako je Pokret, već od samog početka postajao sve svjesniji vlastitog poziva u Crkvama i društvu te svojeg ekumenskog poslanja.

I. POZIV POKRETA “VJERA I SVJETLO”

Vjera i svjetlo je pokret zajednica. U srcu tih zajednica su osobe s težim ili lakšim mentalnim hendikepom: djeca, adolescenti ili odrasli. Okružuju ih njihove obitelji i prijatelji, posebno mladi.

Vjera i svjetlo pruža osobama s mentalnim hendikepom mogućnost prepoznavanja i korištenja svojih darova te otkrivanja radosti prijateljstva.

Roditeljima, Vjera i svjetlo pruža potporu u kušnjama, omogućuje im jasnije primjećivati nutarnju ljepotu njihova djeteta. Mnogi od njih s vremenom i sami postaju potpora i izvor snage drugim roditeljima koji su u žrvnju vlastitih patnji i svakodnevnih teškoća.

Braća i sestre osoba s hendikepom pozvani su prepoznati kako osoba s hendikepom može biti izvorom života i jedinstva. Ako je poremetila njihove živote, može ih i promijeniti, preobraziti.

Zahvaljujući osobi s hendikepom, prijatelji također počinju uviđati svijet različit od svijeta suparništva, novca i materijalnih užitaka. Slaba i neznatna osoba poziva ih u svijet nježnosti i vjernosti, slušanja i vjere.

To nisu životne zajednice (u kojima osobe zajedno borave 24 sata – op. prev.), nego se članovi redovito susreću i međusobno se povezuju vezama koje, kroz dijeljenje njihovih poteškoća i nada, slavlja, molitve i Euharistije i/ili druga vjerska slavlja, postaju sve dublje. Ove zajednice obično okupljaju tridesetak osoba.

1. Zajednica koja se sastaje

Svaki susret uključuje vrijeme razgovora i međusobnog slušanja. Cilj je stvaranje osobnih odnosa u kojima otkrivamo patnju i darove drugoga, u kojima učimo poznavati drugoga po imenu. Dijeljenje u malim grupama omogućuju svakoj osobi izražavanje riječima ili drugim oblicima komunikacije (crtežom, modeliranjem, pantomimom, gestama...). Na taj način učimo jedni drugima nositi breme, ohrabrivati se, međusobno se podupirati i odgovarati na potrebe svakoga. Prijateljstvom punim nježnosti i vjernosti, postajemo jedni drugima znakom Božje ljubavi.

2. Zajednica koja slavi

Iz odanog prijateljstva izvire radost karakteristična za zajednicu Vjere i svjetla. Bog nas okuplja i omogućuje nam otkriti Savez koji nas ujedinjuje: više nismo sami. Susreti su obilježeni trenucima radosti u kojima pjevamo ili plešemo ili dijelimo obrok. Ponekad možemo na dan slavlja pozvati goste koje dirne otkriće sposobnosti osobe s mentalnim hendikepom da stvara ozračje radosti. U stvari, kada je posrijedi slavlje, osoba s hendikepom često je manje hendikepirana od drugih jer nije opterećena konvencijama, brigom o uspješnosti ili u strahom o tome što će drugi misliti o njoj. Ona jednostavnije živi u sadašnjem trenutku. Njezina poniznost i samozatajnost čine je prirodno nadarenom za slavlje u zajednici.

Ali, u zajednici ne smijemo zaboraviti niti one koji su na rubu slavlja, zatvoreni u svoju tugu i strahove. I oni imaju svoje mjesto u srcu Vjere i svjetla. I oni tu moraju primiti osobitu pažnju, kako bi postupno upoznali radost srca koju nam je Isus došao donijeti.

3. Zajednica koja moli

Isus je došao objaviti Radosnu vijest siromasima. Otac ih voli. Isus je dao život za svoje stado. Hranio ih svojim Tijelom. Zato susret s čovjekom i slavlje nalaze svoj vrhunac u molitvi, u zajedništvu s Bogom, u Euharistiji i (ili) drugim vjerskim slavljima.

4. Zajednica prijateljstva i vjernosti

Vrijeme i prisutnost važni su za produbljenje prijateljstva. Između mjesečnih susreta, članovi zajednice susreću se u manjim grupama ili jednostavno u dvoje. Zajedno razgovaraju o svom životu, svojim strahovima, snovima, nadama; mole, čine usluge jedni drugima, zabavljaju se, dijele obrok ili druge aktivnosti koje hrane prijateljstvo: to je vrijeme vjernosti koje još nazivamo četvrto vrijeme.

5. Zajednica uključivanja i integriranja

Osobe s mentalnim hendikepom imaju bitnu ulogu u ljudskoj zajednici, društvu i Crkvi. Kako bi mogle razvijati svoje darove i napredovati, potrebno im je da budu integrirane i da imaju prilike sudjelovati u životu ljudske zajednice, da daju i primaju.

“Naprotiv, mnogo su potrebni udovi tijela koji izgledaju slabiji. A udove koje smatramo nečasnijima, okružujemo većom čašću.” (1 Kor 12,22-23).

Vjera i svjetlo uvelike brine o integriranju zajednice i njihovih članova u aktivnosti društva, Crkve, kršćanske zajednice, župe...

Potreba za integracijom, koja postoji u svakoj osobi i svakoj zajednici, otkriva nam i naše zvanje i naše ekumensko poslanje.

Danas su zajednice ukorijenjene u različite kršćanske tradicije: katoličku, pravoslavnu, anglikansku i protestantsku. Članovi zajednice najčešće pripadaju jednoj Crkvi, ali ima i interkonfesionalnih zajednica.

Kršćani različitih konfesija ohrabreni su produbiti svoju vjeru i ljubav prema Isusu u vlastitoj Crkvi. Na susretima članovi zajednice traže način na koji će zajedno moliti kao braća i sestre ujedinjeni u Isusu Kristu.

Svi su pozvani radosno otkrivati i cijeniti istinske kršćanske vrijednosti koje imaju ishodište u njihovoj zajedničkoj baštini.

Vjera i svjetlo vjeruje da slaba osoba i osoba s hendikepom može postati izvorom jedinstva u društvu i u svakoj crkvi, kao i među crkvama i narodima.

U obiteljima u kojima postoje dugotrajne svađe, pomirenje često dolazi uslijed neke kušnje. Nanesene štete se zaboravljaju, srdžba nestaje. Zajedništvo u križu priprema uskrsnuće u ponovno otkrivenoj bratskoj ljubavi. Ne može li tako biti i među kršćanima različitih konfesija koji se ujedanjuju oko malenih, odbačenih, onih koji se ponekad doživljavaju kao prijetnja samom životu?

Nedostatak poniznosti i jednostavnosti srca, teška je prepreka zajedništvu među svim kršćanima. Osobe s mentalnim hendikepom, samim zračenjem vlastita siromaštva, mogu uvesti kršćane različitih konfesija u blaženstvo siromaštva srca koje im omogućuje susret s Duhom Božjim.

II. NADAHNUĆE “VJERE I SVJETLA”

1. Bog voli svaku osobu

Vjera i svjetlo utemeljena je na uvjerenju da je svaka osoba s mentalnim hendikepom potpuna osoba i da ima sva prava, ponajprije pravo da bude voljena, priznata i poštovana zbog sebe same i u izborima koje čini; s pravom također da prima potrebnu pomoć kako bi napredovala u svim područjima, kako duhovnima tako i ljudskima. Vjera i svjetlo vjeruje također da svaku osobu, zdravu ili hendikepiranu, Bog jednako voli i da Isus živi u njoj, čak i ako to ona jedva može izraziti. Vjera i svjetlo vjeruje kako je svaka osoba, čak i najteže hendikepirana, pozvana duboko živjeti od Isusova života i primati sva duhovna bogatstva svoje Crkve, sakramente, liturgijsku tradiciju... Pozvana je biti izvorom milosti i mira za cijelu zajednicu, za cijelu Crkvu i cijelo čovječanstvo.

Vjera i svjetlo vjeruje u riječi sv. Pavla: “Nego ljude svijeta izabra Bog da posrami mudre, i slabe svijeta izabra Bog da posrami jake...” (1 Kor 1,27).

2. Potreba za zajednicom

Svaka, čak i najteže hendikepirana osoba, da bi živjela svoju vjeru, ima potrebu sresti prave prijatelje kako bi s njima stvarala ozračje topline u kojem svatko može rasti u vjeri i ljubavi. Oni koji dođu u Vjeru i svjetlo susresti osobe s mentalnim hendikepom, moraju doći u duhu spremnosti da od njih prime njihove osobite darove dok s njima dijele svoje.

Pred osobama lišenima svega, čije su riječi i geste ponekad teško razumljive, a katkad i ne postoje, često je prva spontana reakcija pogledati u stranu i pobjeći. Ova reakcija često proizlazi iz nepoznavanja i straha, ali može i otkriti egoizam i tvrdoću našeg srca. Da bismo ostvarili autentičan i oslobađajući odnos s osobama s mentalnim hendikepom, “naša srca od kamena moraju se pretvoriti u srca od mesa”. Samo Isus i njegov Sveti Duh mogu preoblikovati naša srca tako da možemo primiti siromaha i odbačenoga, prepoznati ga u svoj njegovoj ljudskoj i dubokoj duhovnoj stvarnosti. Ovaj preobražaj ljubavi dovest će nas do toga da prepoznamo Isusovo lice u nama i u drugome.

Marija pokazuje put ovog obraćenja i vjernosti u ljubavi. Marija i učenik što ga je Isus ljubio, uz raspetog Isusa, uče nas biti, kao i oni, bliski i puni ljubavi za našu braću i sestre u srcu zajednice. Kao pažljiva majka Marija nam pokazuje kako zajedno nositi ljudsku patnju i kako živjeti od uskrsnuća.

Unatoč patnji, i kroz nju, zajednica je mjesto mira i radosti. Posrednica je i objaviteljica darova što ih je Bog dao osobama s mentalnim hendikepom: njihove sposobnosti prihvatanja i ljubavi, njihove jednostavnosti, njihovog odbacivanja konvencija. U društvu građenom na rentabilnosti i moći, osobe s mentalnim hendikepom možda nisu efikasne, ali one su proroci u području srca i nježnosti i onog što je najbitnije u ljudskoj osobi. Siromasi su oni koji nas evangeliziraju.

3. Prema sve većoj ljudskoj zrelosti

Da bi se osobi s hendikepom pomoglo pronaći mir srca, nadu i želju za napretkom, zasigurno je nužno vidjeti ju u svjetlu Evanđelja, ali i razumjeti ju u njezinim ljudskim potrebama, u njezinim patnjama kako bismo na njih mogli odgovoriti. Za to moramo postupno steći ljudsko iskustvo i potrebna znanja. Oni koji su angažirani u Vjeri i svjetlu moraju postati kompetentni u načinu na koji prate osobe koje pate ili koje su u poteškoćama.

III. DJELATNOSTI VJERE I SVJETLA

1. Pokret zajednica

Vjera i svjetlo je pokret zajednica. Njegova bit je u vezama povjerenja i prijateljstva koje se stvaraju među njegovim članovima, veze kojima je temelj Isus i čije je ispunjenje u Njemu.

2. Susreti, hodočašća...

Osim redovitih susreta, djelatnosti zajednica su raznovrsne. Ove se djelatnosti javljaju prema potrebama i kreativnosti pojedinaca te prema Božjem nadahnuću. Među inicijativama su logorovanja, duhovne obnove, hodočašća...

S druge strane, neke zajednice organiziraju dodatno druženje i različite aktivnosti s osobama s mentalnim hendikepom kako bi njihovim roditeljima omogućili odmor.

Ima nekih aktivnosti koje nisu područje Vjere i svjetla: na primjer, stvaranje ili upravljanje ustanovama, domovima, školama i ateljeima, odmaralištima. To treba prepustiti drugim kvalificiranim udruženjima koja mogu biti nadahnuta Vjerom i svjetlom.

3. Suradnja s drugima

Čuvajući duh i poslanje Vjere i svjetla, važno je da zajednice Vjere i svjetla što je više moguće surađuju s drugim udruženjima i pokretima u službi osoba s mentalnim hendikepom i njihovih obitelji.

4. Velika obitelj u svijetu

Zajednice po svijetu čine jednu veliku međunarodnu obitelj. Na svakom kontinentu, u svakoj zoni, zemlji nose se bremena, patnje i radosti jedni drugih. Solidarnost se izražava financijskom potporom za život Vjere i svjetla, ali i dijeljenjem specifičnih darova, mudrosti i iskustva, prijateljstva, vjernosti u molitvi. Kao članovi iste obitelji, zajednice nastoje živjeti u jedinstvu i ljubavi.

Povelja je predložena na Generalnoj skupštini 26. listopada 1980. u Lurdu. Prihvaćena je privremeno, na probno razdoblje od godine dana. Nakon što su je koordinatori zemalja proučili i unijeli izmjene, jednoglasno je prihvaćena na Generalnoj skupštini 1982. u Wetherbyu u Engleskoj. Nove izmjene prihvaćene su na generalnim skupštinama 1984. u Rimu, 1986. u Santo Domingou i 1990. u Edinburghu, 1994. u Varšavi, 1998. u Québecu i 2002. u Rimu.